

čara. Otpjevao ju je zbor župe sv. Franje Ksaverskog (dirigent Mo Izak Spralja, orgulje prof. Hvalimira Bledšnjader). Zanimljivo je spomenuti da je ovo prvi put komponirani tekst Očenaša na staroslavenskom jeziku hrvatske redakcije. Zbor župe sv. Petra izveo je kompoziciju »Svrši stopi moje« Krste Odaka pod ravnanjem s. Imelde Delibašić i orguljsku pratnju s. Damjane Kovačević.

U lijepo uređenoj i ugodnoj crkvi sv. Nikole Tavelića vjernici su s odobravanjem primili ovaj koncert kroz koji su vodili Mo Izak Spralja i o. Marijan Steiner.

Na koncu je gostoljubivi domaćin vlč. Zvonko Selkelj priredio zakusku za sve pjevače. On je i najvećim dijelom pomogao novčano organizaciju ovog slavlja. Također zahvaljujemo i ostalim zagrebačkim župnicima koji su svojim novčanim priložima omogućili ovogodišnji susret zagrebačkih crkvenih zborova.

M. S.

50 GODINA ORGULJASKE SLUŽBE

U nedjelju 12. listopada 1986. u župnoj crkvi Majke Božje u Vukovini kraj Velike Gorice, proslavljen je rijedak jubilej. Župni orguljaš Franjo Cvetnić slavio je 50. obljetnicu orguljaške službe.

Toga sunčanog nedeljnog prijepodneva crkvu u Vukovini, to drevno marijansko svetište turopoljskog kraja, ispunilo je mnogo naroda.

Svetu misu zahvalnicu predvodio je krajevni dekan mons. Ladislav Loina u koncelebraciji sa domaćim župnikom, te s više svećenika iz susjednih župa i prijateljima slavljenikovim.

Franjo Cvetnić

Tom prigodom izrečene su jubilarcu brojne čestitke. Domaći župnik Slavko Šagud zahvalio mu je za vjerno služenje župi, dajući svojim sviranjem svečani ton službi Božjoj, ne tražeći za to nikakvu nagradu niti osobnu korist.

Ne zabacujući stare, kršćanskom puku drage hrvatske crkvene popijevke i stalno uvježbavajući nove liturgijske napjeve, doprinio je da se u župi razvije i sačuva bogata liturgijska baština. Upravo zahvaljujući najviše orguljašu Cvetniću, vukovinska župa je u

čitavom kraju poznata kao liturgijski najraspjevanija župa.

Slavljeniku su upravili čestitke predstavnici župe i mladih, te njegovi unuci.

Predstavnik Mraclina zahvalio mu je za dugogodišnje vođenje mjesnog »KUD Ivan Goran Kovačić«, te folklorne grupe »Dučec« s kojima je Franjo Cvetnić imao brojne i zapažene nastupe.

Pronicanjem glazbene kulture, te razvijajući folklor Turopolja mnogo je pridonio kulturnom uzdizanju svoga mjesta.

Franjo Cvetnić je rođen u Mraclinu 1918. godine. Kao glazbeno nadareni mladić pohađa u Zagrebu tečajevе glazbe kod tadašnjih poznatih glazbenika Dugana i Lučića. Kasnije je kroz samostalan rad usavršavao svoj glazbeni talent.

Već 1936. godine kao 18 godišnjak preuzima službu župnog orguljaša u Vukovini, kao i u filijalnoj crkvi sv. Vida u Mraclinu. Od tada, pa do danas, ostaje vjeran toj službi.

Za tu prigodu slavljeniku je poslao svoj blagoslov sam Sveti Otac Ivan Pavao II, a nadbiskup zagrebački Franjo kardinal Kuharić u svojoj pismenoj čestitci ističe njegov primjer kao osobiti način služenja kršćanina — laika za dobro Crkve i župe.

V. C.

PRERANA SMRT S. LUCIJANE ČOVIĆ

Kad umre starija osoba, to se smatra prirodnim. Ali kad umre mlađa osoba onda se često postavlja pitanje zašto netko mora umrijeti u dječjoj ili mladenačkoj dobi ili pak u punoj životnoj snazi. Tada dolazimo do spoznaje da se smrt ne ravna po našim ljudskim zakonima: uzima stare i mlade, bogate i siromašne, ne pravi razlike između muškaraca i žena, djece i roditelja, jednako odnosi laike i duhovne osobe. Na svakom se ispunja riječ: Određeno je čovjeku jedamput umrijeti.

Ove godine 25. srpnja umrla je u riječkoj bolnici s. Lucijana Čović, članica Družbe Presvetog Srca Isu-

S. Lucijana Čović

sova iz Rijeke. Uz prisustvo rodbine, velikog broja svećenika i sestara i vjernika posmrtni ostaci s. Lucijane pokopani su 28. srpnja u sestarskoj grobnici na riječkom groblju Kozala. Nakon s. Nele Jurić to je druga prerana smrt sestre koja je završila studij glazbe na Institutu za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu.

S. Lucijana rođena je 27. prosinca 1947. g. u Privlaci (Vinkovci). U družbu sestara Srca Isusova stupila je 12. studenoga 1962. Na Institutu za crkvenu glazbu studirala je od 1968. do 1972. i postigla diplomu crkvenog glazbenika. Tada počinje njezina služba orguljašice na župama Pula, Bakar, Oštarije i posljednje 3 godine u riječkoj župi sv. Romualda i Svih svetih na Kozali gdje se iz putujuće Crkve pripremala za susret s proslavljenom Crkvom u nebu. Prisjećamo se riječi sv. Pavla »Nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire. Doista ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li, dakle, ili umiremo — Gospodinovi smo. Ta Krist zato umrije

i oživje da Gospodar bude i živima i mrtvima. Svi ćemo stati pred sudište Božje» (Rim 14, 7-10). Za sve što je učinila dobra na zemlji smijemo reći: Dušu koju si, Gospodine iz tijela uzeo, obraduj sa svetima svojim u slavi (Antifona).

T.

ORGULJAŠKI VIRTUOZITET LJERKE OČIĆ-TURKULIN U ZAGREBAČKOJ BAZILICI SRCA ISUSOVA

Povodom stote obljetnice smrti Franza Liszta, pod pokroviteljstvom UMUH-a 5. studenoga 1986. čuli smo orguljaški recital mlade zagrebačke umjetnice Ljerke Očić-Turkulin na velikim orguljama u zagrebačkoj Bazilici. Na programu recitala bila su Lisztova djela: Introitus, Koralna fantazija i fuga »Ad nos, ad salutarem undam«, Fantazija i fuga na ime BACH, Evocation i »Weinen, Klagen...« varijacije.

Izvanredna interpretacija, tehničko i zvukovno umijeće u autentičnom tumačenju Lisztovog kontrastnog temperamenta (od razbuktales strasti do pobožne smirenosti) kao i osobeni stil temperamentalnog izvođačkog umijeća, s intencijom na njegovanju koncertantnog stila, sve su to značajke ove mlade i perspektivne umjetnice. Iskoristivši raskošnu paletu zvukovnih mogućnosti izvanrednog instrumenta Bazilike, Ljerka Očić-Turkulin nam je prezentirala ovaj tematski program osmišljenim zvučnim koloritom kao vrstan poznavalac »kraljice instrumenata«.

Ovim recitalom svakako je dat vrijedan doprinos našim kulturnim zbivanjima, posebno renesansi orgulja i orguljaštva kod nas, pa je za svaku pohvalu što ga je snimao i Radio Zagreb.

Na buran aplauz prepunog auditorija Bazilike umjetnica je dodala skladbu koju je Liszt napisao za koadiaciju orgulja Doma in Rigi (SSSR) kao svojevrsan kuriozitet koji se rijetko čuje. Dodajmo, da je Ljerka Očić-Turkulin stalni orguljaš Bazilike pa joj poželimo puno uspjeha, posebno na predstojećoj koncertnoj turneji u SSSR-u i Čehoslovačkoj.

Miloš LALOŠEVIĆ

KONCERT U NOVOSADSKOJ KATEDRALI

U organizaciji rkt. župnog ureda Imena Marijina u Novom Sadu održan je 4. XII. 1986. uspjeli koncert u novosadskoj katedrali. Nastupila je 15-godišnja Laura Vukobratović — truba — učenica muzičke škole »I. Bajić« u Novom Sadu iz klase prof. Dubravka Markovića. Uz orguljsku suradnju prof. Đura Rajkovića predstavila se djelima barokne glazbe. Čuli smo slijedeće skladbe:

Glazenapp-Wolf: Rostocker Suita

P. Vejvanovsky: Sonata a 4, g-mol

G. Torelli: Koncert br. 1, D-dur

H. Purcell: Sonata D-dur

H. Purcell: Suita

G. F. Händel: Concertino F-dur

Brojna publika srdačno je pozdravljala svaku točku koncerta, koji se tako iznenada i na veliko zadovoljstvo prisutnih dogodio baš u ovom prostoru. Koncert je u potpunosti uspio pa ostaje samo za žaljenje što ovakvih doživljenih nastupa — u ovakvom sastavu — nema barem nekoliko godišnje.

Poslije koncerta čuli smo još i Sonatu br. 2 u B-duru G. Kellera kao dodatak.

Ovaj cjelovečernji koncert barokne glazbe pamtit će se i po tome što ga je ostvarila jedna učenica. To je doista podvig vrijedan svake hvale. Ime Laure Vukobratović treba upamtiti, jer mnogo obećava.

F. D.

PROSLAVA 150. OBLJETNICE ZBORA DUHOVNE MLADEŽI ZAGREBAČKE

Bogoslovi Nadbiskupskog bogoslovnog sjemenšta u Zagrebu priredili su 7. XII. 1986. g. Akademiju u povodu proslave 150. obljetnice ZBORA DUHOVNE MLADEŽI ZAGREBAČKE. U prisustvu uglednih gostiju oni su kroz riječ i glazbu dočarali što su njihovi predšasnici učinili za vjeru i domovinu u minulih 150 godina.

Nakon izvođenja »Himne Zbora duhovne mladeži zagrebačke«, pozdravnog govora i otpjevane Demovićeve skladbe »Tužaljka« P. Štoosa (praižvedbu) prof. dr. Josip Butorac održao je predavanje »Iz povijesti Zbora duhovne mladeži zagrebačke«. Krivulja uspjeha i oduševljenja čas se dizala, čas je padala. Od pesimističkih stihova Pavla Štoosa

*»Narod se drugi sebi raduje
A z menum sinko moj se sramuje,
Vre i svoj jezik zabit Horvati —
Hote, ter drugi narod postati.«*

do usklika predsjednika društva na osnivačkoj skupštini 9. X. 1836: »Ali nam ipak slava i dika ostaje, da smo utemeljili prvo te ruke društvo u domovini«.

U Zaključku dr. Butorac je rekao: »Društvo zagrebačkih klerika, najprije prozvano »Kolo mladih rodoljuba«, a kasnije »Zbor duhovne mladeži zagrebačke« ima velikih zasluga za Katoličku crkvu i hrvatsku domovinu. Ono je odgojilo buduće svećenike, a ponešto i svjetovnjake, za požrtvovni duhovni, prosvjetni, kulturni i socijalni rad općenito u narodu. Iz njega su izišli toliki hrvatski pjesnici, pripovjedači, povjesničari i drugi znanstvenici (...). Od Zborovih važnih tekovina ostala je do danas Knjižnica Bogoslovnog sjemeništa na diku i ponos Zagrebačke nadbiskupije.

Slaveći 150-godišnjicu osnutka Zbora duhovne mladeži zagrebačke kliknimo od srca: neka je hvala i slava njegovim požrtvovnim mrtvim i još živim članovima!

Zatim je slijedio »Oče naš« V. Lisinskoga pa recital Osnutak i rad ZBORA, potom svečani »U boj, u boj« I. Zajca i »Prelja« V. Lisinskoga. Nakon recitiranja »Povratak domovini« Stj. Ilijaševića akademija je završena pjevanjem hrvatske himne »Lijepa naša domovino«.

Sve glazbene točke izvodio je Katedralni muški zbor pod ravnanjem dr. M. Demovića.

T.

PROSLAVA TISUĆ OBLJETNICE SV. KRŠEVANA U ZADRU

U nedjelju 23. studenoga 1986. godine u jednoj od najljepših romaničkih crkava u Dalmaciji, u crkvi sv. Krševana u Zadru održana je akademija u povodu tisuć obljetnice sv. Krševana. Na početku akademije pozdravnu riječ je uputio nadbiskup domaćin Msgr. Marijan Oblak.

Zatim je izveden recital Dr. Eduarda Peričića u kojem je prikazan povijesni hod crkve sv. Krševana preko povijesnih tekstova koji su bili popraćeni pjesmama koje je izveo Gradski crkveni zbor pod vodstvom Dr. Pavla Kere.